

Марія Кобилецька

студентка 2 курсу спеціальності 071“Облік і оподаткування”

Науковий керівник: **Л.М. Чорнобай,**

канд. екон. наук, доцент кафедри економіки, підприємництва,

торгівлі та біржової діяльності

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

МОНЕТАРНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

Монетарна політика України за змістом повинна віддзеркалювати спільні дії органів влади з метою досягнення поставлених цілей, а також виконання програмних критеріїв ефективності, закладених у підписаному з МВФ Меморандумі і тих документах, де зафіксоване прагнення країни гармонізувати економічне законодавство з вимогами Європейського Союзу.

Пріоритетом монетарної політики є досягнення та забезпечення цінової стабільності.

5) Цінова стабільність – це ситуація, коли ціни зростають настільки несуттєво, що громадяни не замислюються над інфляцією, ухвалюючи рішення про кредит, вкладання коштів у бізнес або заощадження [1].

Також Національний банк України сприяє фінансовій стабільності та стійкому економічному зростанню, якщо це не перешкоджає досягненню цінової стабільності.

За низької та стабільної інфляції доходи та заощадження українців захищені від знецінення, підприємці можуть здійснювати довгострокові інвестиції у вітчизняну економіку, що сприяє створенню робочих місць.

Національний банк забезпечує цінову стабільність, використовуючи інфляційне таргетування та плаваючий обмінний курс гривні. Основним інструментом монетарної політики є облікова ставка.

б) Національний банк встановлює облікову ставку для досягнення цілей щодо інфляції. Змінюючи облікову ставку, ми впливаємо на короткострокові процентні ставки за операціями на міжбанківському ринку [2].

Це позначається на зміні процентних ставок за кредитами та депозитами, які банки пропонують для підприємств та населення. Водночас це впливає на споживання та інвестиції громадян і підприємств, а отже - і на інфляцію. Такий зв'язок між обліковою ставкою та інфляцією називається трансмісійним механізмом.

Заходи монетарної політики вимагають часу, щоб позначитися на економіці та вплинути на інфляцію. Через це монетарна політика завжди спрямована на перспективу.

Національний банк встановлює облікову ставку на основі прогнозу щодо ймовірного рівня інфляції в майбутньому, а не сьогодні.

7) Таргетування інфляції – монетарний режим, який передбачає відповідальність центрального банку за дотримання проголошеного значення офіційного показника інфляції (таргету) протягом визначеного періоду часу. Відповідальність центрального банку обумовлена можливістю використання усього переліку інструментів монетарної політики, у випадку загрози недотримання визначеного значення таргету [3].

Режим інфляційного таргетування передбачає наявність певних елементів:

- публічне оголошення кількісних цілей з інфляції;
- зобов'язання центрального банку досягати інфляційних цілей;
- основний інструмент монетарної політики – ключова процентна ставка;
- гнучкість обмінного курсу;
- чітке і прозоре інформування про мотивацію прийнятих рішень;
- управління інфляційними очікуваннями.

Інфляційне таргетування довело свою ефективність у країнах зі схожими на Україну умовами функціонування. Зокрема у зниженні інфляції та стабілізації економічного росту. Національний банк використовує режим інфляційного

таргетування з метою найкращого сприяння стійкому економічному зростанню України.

8) Плаваючий обмінний курс гривні дозволяє економіці України пристосовуватися до змін у зовнішньому і внутрішньому середовищі та протистояти негативним впливам.

Тому Національний банк застосовує режим плаваючого обмінного курсу. Це означає, що обмінний курс формується під впливом попиту і пропозиції на іноземну валюту.

Національний банк не встановлює цілей щодо підтримки обмінного курсу на певному рівні. Стійка тенденція до уповільнення інфляції в I півріччі 2019 року дала змогу НБУ в межах упровадження державної монетарної політики, розпочати поступове зниження облікової ставки НБУ. У березні 2019 року споживча інфляція уповільнилася до 8,6% річних, що відповідає прогнозу НБУ. Базовий рівень інфляції також знизився до 7,6% річних. Такому зниженню інфляції сприяла жорстка монетарна політика НБУ. Це сприяло зміцненню курсу національно грошової одиниці в Україні і позначилося на вартості імпорту. Послабленню інфляційного тиску посприяло зниження світових цін на продовольство і розширення внутрішньої пропозиції на окремі продукти харчування. Аналіз показує, що в Україні є передумови для зниження споживчої інфляції до 6,3% на кінець 2019 року та 5,0% на кінець 2020 року. Вже на початку 2020 року прогнозувалось, що рівень інфляції увійде в межі цільового діапазону (5% +/- 1 в.п.). Це може стати результатом жорсткої монетарної та стриманої фіскальної політики.

9) У найближчі роки прогнозується зростання реального ВВП до 2,9% річних у 2020 році та 3,7% річних у 2021 році. Цьому може сприяти пом'якшення монетарної політики, що має збільшити внутрішній попит, а також поживити інвестиційну активність. У 2019 році можна спрогнозувати, що під впливом низки факторів дефіцит державного поточного рахунку в Україні збережеться на рівні 2018 року (3,3% ВВП) [4].

Незважаючи на наявність макроекономічних передумов в Україні для зниження облікової ставки, фінансова стабільність держави залишається нестійкою, тому що є певна вірогідність реалізації негативних для неї внутрішніх і зовнішніх ризиків. В Україні серед зовнішніх ризиків які мають вплив на економіку, є такі:

- рецесія світової економіки та зниження цін на експорт товарів з України;
- посилення геополітичної напруги, зокрема через
- невизначеність можливих обсягів транзиту газу через Україну з 2020 року внаслідок закінчення дії договору на поставки газу в Україну та будівництва обхідних газопроводів до Європи;
- можлива ескалація військового конфлікту в Україні та торгові обмеження з боку Росії.

Список використаних джерел

1. Данилишин Б.М. Основні напрями монетарної політики України. *Фінанси України*. 2018. № 1. С. 9-25.
2. Іванишин В. В. Стратегія розвитку сільського господарства через призму впровадження сучасних технологій. *Техніка АПК*. 2005. № 10-11. С. 6.
3. Міщенко В.І. Роль монетарного регулювання у стимулюванні економічного розвитку. *Фінанси України*. 2017. № 4. С. 75-93.
4. Матросова Л.М. Сучасні проблеми монетарної політики НБУ в умовах розвитку національної економіки. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 23. С. 500-505.
5. Мушеник І.М., Чернобай Л.М. Особливості і оцінка інвестиційно-інноваційної діяльності аграрних підприємств. *Інноваційна економіка: Всеукраїнський науково-виробничий журнал*. 2019. № 1-2. С. 119-124.
6. Семенишена Н.В., Крохмалюк Л.І. Гроші та грошові кошти : сутність і дефініції в історичному аспекті розвитку грошового обігу. *Національне виробництво й економіка в умовах реформування: стан і перспективи інноваційного розвитку та міжрегіональної інтеграції : зб. наук. праць міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф.* (30 жовтня 2015 р., ПДАТУ, Кам'янець-Подільський, Україна). Тернопіль : Крок, 2015. С. 205–209.